

SKO.4170.3015.2020

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 156 § 1 pkt 2, art. 157 § 1, art. 158 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 735),
- art. 84 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz.U z 2008 Nr 199, poz. 1227 ze zm. - wg stanu na dzień wydania decyzji poddanej kontroli)
- § 3 ust. 1 pkt 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397 wg stanu na dzień wydania decyzji poddanej kontroli),
- art. 1, art. 2 i 21 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz.570),

po ponownym rozpatrzeniu – po wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 17 września 2020 r. sygn. akt II SA/Sz 354/20 – wniosku o stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji Wójta Gminy Sławno wydanej w dniu 23 lipca 2012 r. o środowiskowych uwarunkowaniach znak: RGPO.6220.7.8.2012, stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie jednej elektrowni wiatrowej o mocy nominalnej do 2,00 MW, wraz z towarzyszącą infrastrukturą techniczną na działce nr 180/1 obręb ew. Jeżyce, sprostowanej postanowieniem znak: RGPO.6220.7.10.2012 z dnia 6 września 2012 r.,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie w składzie:

Przewodnicząca – Iwona Szaranek (sprawozdawca)
Członkowie – Patryk Szostak
– Jarosław Synak

na posiedzeniu w dniu 1 czerwca 2021 r. orzeka:

odmówić stwierdzenia nieważności

decyzji Wójta Gminy Sławno znak: RGPO.6220.7.8.2012 z dnia 23 lipca 2012 r. sprostowanej postanowieniem znak: RGPO.6220.7.10.2012 z dnia 6 września 2012 r.

Uzasadnienie

Powyższą decyzją Wójt Gminy Sławno orzekł o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz określił środowiskowe uwarunkowania realizacji ww. przedsięwzięcia na wniosek inwestora „Agro Wind” spółka z o.o. z dnia 01.02.2012r. (data wpływu 02.02.2012 r.). W dniu 23 kwietnia 2018 r. do Kolegium wpłynął wniosek o stwierdzenie nieważności ww. decyzji na podstawie art. 156 §1 ust. 1,2, 5, 6 i 7 k.p.a. w związku z naruszeniem art. 79 ust. 1, art. 4; art. 5 oraz art. 30 - w związku z art. 33, art. 39 i art. 3 ust. 1 pkt. 11 litera c - ustawy z dnia 03.10.2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, a nadto wskazując na rażące naruszenie art. 9 i art. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku - Prawo ochrony środowiska, co skutkuje zastosowaniem nakazu ujętego w treści art. 11 ww. ustawy, jak również zasad ujętych w art. 6 - 11 k.p.a. W uzasadnieniu wnioskodawca podnosi, że organ miał obowiązek opublikować obwieszczenia wynikające z treści art. 33, art. 39 w związku z art. 30 i art. 79 ustawy ooś w prasie,

czego nie wykonał. W ocenie wnioskodawcy, stanowi to rażące naruszenie prawa, „nie do zaakceptowania w Praworządnym Państwie”. Wnioskodawca dalej wywodzi, że naruszone zatem zostały przepisy art. 9 i art. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku - Prawo ochrony środowiska, co winno skutkować zastosowaniem art. 11. Wnioskodawca wskazał, że w przypadku wydania rozstrzygnięcia o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji, jego wniosek należy potraktować jako odwołanie od przedmiotowej decyzji wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia odwołania oraz na podstawie art. 159 k.p.a. wstrzymanie wykonalności ww. decyzji Wójta Sławno z uwagi na uzasadnione prawdopodobieństwo wystąpienia istotnej szkody oraz nieodwracalnych skutków dla środowiska, a w konsekwencji również dla lokalnej społeczności. Ponadto wniósł o przeprowadzenie rozprawy przed SKO w Koszalinie z zapewnieniem jego osobistego udziału z uwagi na złożoność zagadnień, a także rozpatrzenia ww. decyzji łącznie z uwagi na wzajemne powiązanie obszarem oddziaływania.

Kolegium postanowieniem znak: SKO.4170.1072.2018 z dnia 17 lipca 2018 r. (utrzymanym w mocy postanowieniem Kolegium znak: SKO.4170.1839.2018 z dnia 21 sierpnia 2018 r.) odmówiło wszczęcia postępowania w ww. sprawie, wobec faktu, że w odniesieniu do wskazanej przez wnioskującego decyzji, Kolegium rozstrzygające sprawę wcześniejszego wniosku o stwierdzenie nieważności, złożonego przez grupę 13 mieszkańców Gminy Darłowo, po przeprowadzeniu postępowania, decyzją z dnia 11 października 2017 r. znak: SKO.4170.1788.2017 utrzymało w mocy decyzję tut. Kolegium z dnia 25.07.2017 r., znak: SKO.4170.1345.2017, umarzającą postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy Sławno z dnia 23 lipca 2012 r. Tak więc sprawa z wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji Wójta Gminy Sławno z dnia 23 lipca 2012 r. została ostatecznie i prawomocnie zakończona, zaś decyzja Kolegium z dnia 11 października 2017 r. korzysta z powagi rzeczy osądzonej.

W wyniku skargi do WSA, postanowienie powyższe zostało uchylone wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 17 września 2020 r. sygn. akt II SA/Sz 354/20. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że przyczyna odmowy wszczęcia postępowania, przywołana przez Kolegium, nie zaistniała. Sąd wskazał bowiem, że wspomniana wyżej decyzja Kolegium znak: SKO.4170.1345.2017, utrzymana w mocy decyzją znak: SKO.4170.1788.2017, nie rozstrzygnęła kwestii nieważności przedmiotowej decyzji Wójta, a tym samym jej zgodności z prawem. Jak wynika z akt sprawy, decyzją znak: SKO.4170.1788.2017 utrzymano decyzję znak: SKO.4170.1345.2017 o umorzeniu postępowania o stwierdzenie nieważności przedmiotowej decyzji Wójta Gminy Sławno z uwagi na jego bezprzedmiotowość. Skutkiem tej decyzji było zatem przerwanie i zakończenie dalszego biegu postępowania prowadzonego w trybie nadzwyczajnym z wniosku ww. podmiotów, w rezultacie czego nie doszło do merytorycznego zakończenia tej sprawy. Umorzenie postępowania miało zatem charakter wyłącznie formalny (procesowy), stąd argumentacja organu o niedopuszczalności prowadzenia kolejnego postępowania dotyczącego zgodności z prawem decyzji Wójta jest chybiona. Ponownie rozpoznając sprawę, organ zobligowany został do rozważenia wniesionego przez skarżącego wniosku pod kątem występowania przesłanek do wszczęcia postępowania nadzwyczajnego z uwzględnieniem przedstawionej przez sąd oceny prawnej, a w dalszej kolejności do oceny, czy skarżącemu przysługuje legitymacja procesowa do żądania stwierdzenia nieważności ostatecznej decyzji Wójta Gminy Sławno, ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla realizacji przedsięwzięcia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, po rozpatrzeniu wniosku o stwierdzenie nieważności ustaliło, co następuje. Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Postanowieniem z dnia 22.01.2021 r. Kolegium zawiadomiło strony postępowania przed organem I instancji oraz wnioskodawcę o wszczęciu postępowania w sprawie nieważności decyzji Wójta Gminy Sławno wydanej w dniu 23 lipca 2012 r. o środowiskowych uwarunkowaniach znak:

RGPO.6220.7.8.2012. Przed wszczęciem postępowania, organ nie badał przymiotu strony wnioskodawcy, bowiem w przypadku, gdy wnoszący podanie powołuje się na swój interes prawny, ustalenie zasadności tego żądania może nastąpić wyłącznie w toku postępowania, przy zapewnieniu osobie wnoszącej podanie prawa do czynnego udziału. Rozważenie przez organ administracji interesu prawnego poza formami postępowania administracyjnego jest sprzeczne z zasadą demokratycznego państwa prawnego, poza sytuacją, gdy występuje przesłanka do odmowy wszczęcia postępowania administracyjnego w trybie art. 61 a § 1 K.p.a. Jednak w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego dominuje pogląd, zgodnie z którym przewidziane w art. 61a § 1 k.p.a. postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania administracyjnego może być wydane wówczas, gdy brak interesu prawnego wnioskodawcy jest oczywisty. Zastosowanie więc tej instytucji powinno być ograniczone do sytuacji, gdy żądanie wszczęcia postępowania zgłoszone zostało przez podmiot oczywiście nieuprawniony, a stwierdzenie tego nie wymaga prowadzenia postępowania wyjaśniającego, bądź złożonego procesu wykładni przepisów prawa materialnego (wyrok NSA z dnia 24 lutego 2016 r., sygn. akt II OSK 1552/14).

Wobec wszczęcia postępowania, w pierwszej kolejności organ sprawdza kwestie formalno-prawne. W niniejszej sprawie należało zatem ustalić na tym etapie, czy przysługuje legitymacja procesowa do żądania stwierdzenia nieważności ostatecznej decyzji Wójta Gminy Sławno, ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla realizacji przedsięwzięcia. Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji wszczyna się bowiem wyłącznie na żądanie strony lub z urzędu. Z wniosku wynika, że swój interes prawny wnioskodawca wywodzi z naruszenia prawa własności, które chronione jest przepisami art. 140–143 k.c., bowiem jest właścicielem nieruchomości zlokalizowanych w obrębie ewidencyjnym Jeżyce, m.in. działek nr 316 i 325. Wobec powyższego, Kolegium wezwało wnioskodawcę do przedłożenia nr księgi wieczystej wskazanych działek nr 316 i 325 obręb Jeżyce (ewentualnie innych nieruchomości, których wcześniej nie podał), w celu wykazania, iż jest ich właścicielem. Na podstawie przedłożonego w odpowiedzi numeru ksiąg wieczystych KO1K/00065672/8 oraz KO1K/00111716/7 Kolegium ustaliło, wnioskodawca jest właścicielem działek nr 316, 325 oraz 141 w obrębie Jeżyce. Najbliżej działki inwestycyjnej zlokalizowane są działki wnioskodawcy nr 316 i 325. Wg orientacyjnych pomiarów dokonanych w systemie informacji przestrzennej, dostępnym na stronie <https://slawieski.e-mapa.net/>, odległość ta wynosi odpowiednio 869 m i 877 m (w linii prostej). Pomiarów dokonano za pomocą funkcji „pomiar odległości i powierzchni”, a wyniki załączono do akt postępowania.

Analizując podstawę przyznania wnioskodawcy przymiotu strony postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji, należy wziąć pod uwagę obecnie obowiązujące przepisy prawa. Postępowanie to toczy się w nowej sprawie administracyjnej (patrz: uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 1991 r. sygn. akt III AZP 2/91, OSNCP 1992/1/3, wyrok WSA w Poznaniu z dnia 24 sierpnia 2017 r. sygn. akt II SA/Po 227/17), organ winien zatem ustalić interes prawny strony, opierając się na obowiązującym w dacie rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu nadzwyczajnym stanie prawnym. Nie powinien też ograniczać się do analizy przepisów szczególnych obowiązujących dla danego postępowania, ale brać pod uwagę również inne przepisy prawa materialnego, przy odesłaniu do ogólnej zasady z art. 28 k.p.a. Na dzień wydania kwestionowanej decyzji nie obowiązywały przepisy ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, która weszła w życie dopiero w dniu 16 lipca 2016 r. Ustawa ta określa minimalną odległość elektrowni wiatrowej od budynku mieszkalnego oraz wprowadza wymóg lokalizacji elektrowni wiatrowej na podstawie planu zagospodarowania przestrzennego. Przepisy te, mimo iż nie znajdują zastosowania do kontrolowanej decyzji, winny być uwzględnione przy ustalaniu przymiotu strony wnoszącego o stwierdzenie nieważności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, bowiem wszczęcie tego postępowania nastąpiło w obecnym stanie prawnym. Zgodnie z art. 4 ww. ustawy, odległość, w której mogą być lokalizowane i budowane elektrownie wiatrowe - od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi

funkcja mieszkaniowa, oraz budynek mieszkalny albo budynek o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa - od elektrowni wiatrowej- jest równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatami (całkowita wysokość elektrowni wiatrowej). Zatem strefa tzw. 10h jest obecnie wyłączona z prawa zabudowy budynkiem mieszkalnym, co niewątpliwie wpływa na możliwość realizacji praw związanych z własnością nieruchomości. Zdaniem Kolegium w obecnym składzie orzekającym, również ten przepis powinien być wzięty pod uwagę, skoro może znacząco ograniczać możliwość korzystania, a w tym zagospodarowania i zabudowy działki wnioskodawcy. Nieruchomości wnioskodawcy, działka nr 316 i 325 obręb Jeżyce, znajdują się w odległości mniejszej niż ww., bowiem wysokość wieży wraz z łopatą określona została w Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia na 160 m, więc strefa oddziaływania rozciąga się w odległości co najmniej 1600 m od planowanej elektrowni wiatrowej (wg decyzji – wysokość wieży do rotoru – inaczej wirnika - wynosi 105 m, a średnica wirnika do 100 m, co daje porównywalną wysokość wraz łopatą).

Wobec ustalenia, że ze względu na parametry planowanej zabudowy, teren działki skarżącego znajduje się w odległości mniejszej niż wskazany w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych i nie byłaby możliwa legalna zabudowa (oraz są obowiązane uwzględniać przepis art. 4 powołanej ustawy na każdym etapie procesu inwestycyjnego) tej działki budynkiem mieszkalnym (albo budynkiem o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa), Skład Orzekający Kolegium ustalił, że wnioskodawca jest stroną postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności przedmiotowej decyzji, a w konsekwencji ma legitymację procesową do złożenia wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji.

Kolegium nie podziela stanowiska Agro Wind Energia sp. z o.o., jako następcy prawnego inwestora (obecny właściciel zrealizowanej inwestycji), który wskazuje na konieczność zbadania, czy jest członkiem Stowarzyszenia Na Rzecz Mieszkańców Gminy Darłowo na okoliczność wykazania, że występował on już raz z wnioskiem o stwierdzenie nieważności przedmiotowej decyzji. Kolegium w obecnym składzie pragnie zwrócić uwagę, że wnioskodawca występuje jako osoba fizyczna, właściciel nieruchomości, które znajdują się w obszarze oddziaływania elektrowni wiatrowej. Bez znaczenia pozostaje zatem ewentualne członkostwo wnioskodawcy w ww. stowarzyszeniu, które składało wnioski we własnym imieniu. Kolegium stwierdziło zatem, że wnioskodawcy przysługuje przymiot strony w postępowaniu o stwierdzenie nieważności decyzji Wójta Gminy Sławno wydanej w dniu 23 lipca 2012 r. o środowiskowych uwarunkowaniach znak: RGPO.6220.7.8.2012.

Nie można podzielić również stanowiska Agro Wind Energia sp. z o.o., jakoby wniosek dotyczył sprawy już wcześniej rozstrzygniętej i zakończonej decyzją ostateczną. W kwestii tej wypowiedział się Sąd w wyroku z dnia 17 września 2020 r. sygn. akt II SA/Sz 354/20 uchylającym postanowienie Kolegium o odmowie wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie, wskazując, że fakt, iż żądanie skarżącego zawiera analogiczne podstawy prawne, jak we wniosku złożonym przez grupę mieszkańców, nie uprawniał do stwierdzenia, że sprawa została załatwiona wcześniejszą decyzją. Konieczne bowiem było również przesądzenie o tożsamości podmiotowej, a ta niewątpliwie nie występuje w niniejszej sprawie. Innymi słowy - umorzenie postępowania nieważnościowego z uwagi na brak interesu prawnego po stronie wnioskodawców nie zamyka drogi innemu podmiotowi do wystąpienia z wnioskiem o stwierdzenie nieważności tej samej decyzji. W myśl art. 170 p.p.s.a. orzeczenie prawomocne Sądu wiąże organ w tej sprawie.

Przed przystąpieniem do merytorycznego rozpatrzenia sprawy należy podkreślić, że instytucja stwierdzenia nieważności decyzji jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia i stoi w opozycji z zasadą trwałości rozstrzygnięć administracyjnych, wynikającą z art. 16 § 1 k.p.a., dlatego też może być

stosowana jedynie po zaistnieniu enumeratywnie wymienionych w art. 156 § 1 k.p.a. przesłanek. Zgodnie z tym przepisem, organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

1. wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości,
2. wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa,
3. dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną albo sprawy, którą załatwiono milcząco,
4. została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie,
5. była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały,
6. w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą,
7. zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.

Jedną z przesłanek stanowi wydanie decyzji bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa. Pojęcie to nie zostało zdefiniowane w przepisach prawa administracyjnego. Powszechnie przyjmuje się, że do takiego naruszenia dochodzi wówczas, gdy decyzja w sposób oczywisty i bezsporny narusza konkretny przepis prawa, a ponadto jej obowiązywanie wywołuje skutki niemożliwe do zaakceptowania w praworządym państwie. Decyzję należy uznać za wydaną z rażącym naruszeniem przepisów prawa materialnego wówczas, gdy rozstrzygnięcie sprawy jest ewidentnie sprzeczne z wyraźnym i nie budzącym wątpliwości przepisem prawa. Należy również wziąć pod uwagę przesłanki negatywne wskazane w § 2 ww. przepisy, zgodnie z którym nie stwierdza się nieważności decyzji z przyczyn wymienionych w § 1 pkt 1, 3, 4 i 7, jeżeli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło dziesięć lat, a także gdy decyzja wywołała nieodwracalne skutki prawne.

Dodać przy tym należy, iż przesłanka nieodwracalnych skutków prawnych dotyczy wszystkich przypadków ujętych w art. 156 § 1 K.p.a. W sytuacji zaistnienia którejkolwiek z nich i jednoczesnego wywołania przez decyzję wspomnianych skutków – rozstrzygnięcie to pozostaje w obrocie prawnym. Nieodwracalny skutek prawny zachodzi, m.in. gdy cofnięcie, zniesienie, czy też odwrócenie skutków prawnych wymaga takich działań, do których organ administracji publicznej, który wydał decyzję, nie ma umocowania ustawowego i nie może skorzystać z drogi postępowania administracyjnego, gdy przepis prawa materialnego ani procesowego, stanowiący podstawę działania organu administracji publicznej, nie uprawnia go do cofnięcia skutku prawnego przez wydanie decyzji nawet jeżeli inne organy, czy też sądy mają możliwość ich obalenia na podstawie danych przepisów prawnych (Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 24 kwietnia 2014 roku, I OSK 2454/12, uchwała składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 grudnia 1996 roku, OPS 7/96). Prawnie obojętne jest zatem to, czy istnieją podstawy materialne, organizacyjne lub możliwości techniczne podjęcia działań, które doprowadzą do przywrócenia jakiejś rzeczy lub stanu faktycznego do ich pierwotnej postaci. Art. 156 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego wymaga bowiem jedynie rozważenia, czy zaistniały skutki prawne, które cechują się nieodwracalnością, nie zaś przywrócenia stanu poprzedniego w znaczeniu gospodarczym (Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 13 lutego 2014 roku, II GSK 1884/12).

W niniejszej sprawie, jeszcze przed zbadaniem, czy w sprawie zachodzą przesłanki wskazane w art. 156 § 1 K.p.a. można stwierdzić, że decyzja będąca przedmiotem kontroli w nadzwyczajnym trybie administracyjnym wywołała już nieodwracalne skutki prawne. Jak wynika z przesłanej przez Agro Wind Energia sp. z o.o. dokumentacji, inwestycja, dla której ustalono środowiskowe uwarunkowania decyzją będącą obecnie przedmiotem kontroli, została już zrealizowana i jest użytkowana. W wyniku decyzji Wójta Gminy Sławno wydanej w dniu 23 lipca 2012 r. o środowiskowych uwarunkowaniach znak: RGPO.6220.7.8.2012, rozpoczął się proces inwestycyjny, w którego toku kolejne decyzje zostały wydane przez organ administracji architektoniczno-budowlanej (pozwolenie na budowę) oraz nadzoru budowlanego (pozwolenie na użytkowanie). Potwierdza to informacja uzyskana przez Kolegium ze Starostwa Powiatowego w Sławnie. Ponadto pierwotny inwestor zbył nieruchomości, na

której posadowiona jest elektrownia. Obecny właściciel jest Agro Wind Energia sp. z o.o., co wynika z księgi wieczystej nieruchomości.

Podstawę materialnoprawną w niniejszej sprawie stanowi ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej: ustawa ooś) wg stanu prawnego na dzień wydania kwestionowanej decyzji, tj. na 23 lipca 2012 r. Zgodnie z art. 71 ustawy ooś, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie tej decyzji jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia kwalifikuje się do odpowiedniej kategorii na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Kwalifikacja przedsięwzięcia jako mogącego zawsze lub potencjalnie oddziaływać na środowisko wiąże się z rodzajem dokumentów, jaki należy załączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jeżeli planowane przedsięwzięcie zakwalifikowane jest jako mogące potencjalnie oddziaływać na środowisko, wówczas takim dokumentem stanowiącym, co do zasady, podstawę do wydania decyzji środowiskowej jest tzw. Karta Informacyjna Przedsięwzięcia (art. 74 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś). Natomiast w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko dokumentem tym będzie Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (art. 74 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś). Przebieg postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko uzależniony jest od rozstrzygnięcia przez organ właściwy, czy konieczne będzie przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko, a tym samym konieczności sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 63 ust. 1 ustawy ooś, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko organ stwierdza w drodze postanowienia, kierując się ustawowymi kryteriami, po zasięgnięciu opinii właściwych organów.

Inwestor „Agro Wind” spółka z o.o. złożył w dniu 02.02.2012r. (data wpływu) wnioski w Urzędzie Gminy Darłowo o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia: Budowa instalacji wykorzystującej siłę wiatru do produkcji energii elektrycznej – elektrowni jednej turbiny wiatrowej o mocy nominalnej do 2 MW o wysokości całkowitej (wieża plus łopata śmigła) do 160 m, wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działce nr 180/1 obręb ew. Jeżyce. Postanowieniem SKO z dnia 14.03.2012 r. znak: SKO.4170.551.2012 do załatwienia wniosku wyznaczony został Wójt Gminy Sławno. Wójt Gminy Sławno wystąpił na podst. art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy ooś (Dz.U. z 2008 nr 199, poz. 1227) pismem z dnia 28.03.2012 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, Wydział Spraw Terenowych w Koszalinie (k. 89 akt) oraz do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sławnie (k. 90 akt) o wydanie opinii w przedmiocie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wnioskowanego przedsięwzięcia. Jednocześnie pismem z dnia 29.03.2012 r. wystąpił do Wójta Gminy Darłowo (k. 91 akt) oraz do sołtysa wsi Jerzyce (k. 92 akt) o wywieszenie obwieszczeń na tablicę ogłoszeń w przedmiocie prowadzonego postępowania, na okres 14 dni i następnie odesłanie wraz z adnotacją o terminie wywieszenia. Samo obwieszczenie nie zostało załączone do akt. Brak również jest potwierdzenia, że obwieszczenia te zostały faktycznie zamieszczone. W aktach zamieszczono obwieszczenie wywieszone w Urzędzie Gminy Sławno (k. K.103 i 104).

Odnosząc się do zarzutu wnioskodawcy, że organ nie wywiązał się z obowiązku podania informacji do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie informacji w prasie, co w jego ocenie wynika z art. 79 ust. 1, art. 30, art. 33, art. 39, art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. c ustawy ooś, Kolegium wyjaśnia co następuje.

Należy zaznaczyć, że na wniosek Wójta Gminy Darłowo, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, postanowieniem znak: SKO.4170.551.2012 z dnia 14.03.2012 r. w trybie art. 26§ 2 w zw. z art. 25§1 pkt 1 K.p.a., wyznaczyło do załatwienia sprawy Wójta Gminy Sławno. Zatem w sprawie siedziba organu właściwego w sprawie mieści się na terenie innej gminy niż gmina właściwa miejscowo ze względu na przedmiot postępowania. W takim przypadku przez podanie informacji do publicznej wiadomości rozumie się także ogłoszenie w prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscowości lub miejscowościach właściwych ze względu na przedmiot postępowania (art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. d ustawy ooś). Ustawodawca wyraźnie wskazał w sposób alternatywny: w prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscowości. Lit. c powyższego przepisu, na którą powołuje się wnioskodawca wskazuje natomiast, że przez podanie informacji do publicznej wiadomości - rozumie się ogłoszenie informacji przez obwieszczenie w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia, a w przypadku projektu dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa - w prasie o odpowiednim do rodzaju dokumentu zasięgu. Wariant ten dotyczy przypadku, gdy projektu dokumentu wymaga udziału społeczeństwa. Należy zatem ustalić, kiedy zachodzi konieczność udziału społeczeństwa w postępowaniu. Ustawa nie zawiera jednoznacznej normy w tym zakresie.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy ooś, zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu jest wymagane w postępowaniu w sprawie ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - rozumie się przez to postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności: weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania, w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jak już wyżej wspomniano, nie jest obligatoryjny. Zgodnie z art. 63 ust. 1 ustawy ooś obowiązek ten stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając wskazane uwarunkowania. W przypadku, gdy nie była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie zachodzi obowiązek udziału społeczeństwa w postępowaniu. Zgodnie bowiem z art. 79 pkt 1 ustawy ooś, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ właściwy do jej wydania, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 84 ust. 1 ustawy ooś). Zatem należy uznać, że postępowanie wymaga udziału społeczeństwa, gdy w jego toku jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Jak orzekł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3 października 2013 r. sygn. akt II OSK 1274/12, w postępowaniu zakończonym wydaniem decyzji z art. 84 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie nie jest wymagany udział społeczeństwa. W takiej sytuacji nie znajdują zastosowania przepisy dotyczące informowania społeczeństwa.

W doktrynie i orzecznictwie prezentowany jest pogląd, że wymóg udziału społeczeństwa w danym postępowaniu musi wynikać z konkretnego przepisu prawa. Brak tego typu rozwiązania jest równoznaczny z uznaniem danej kategorii spraw za niewymagającą udziału społeczeństwa (zob. K. Gruszecki, Komentarz do art. 44 ustawy ooś., Lex-el 2013). Jak podkreślił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 czerwca 2016 r. sygn. akt II OSK 2415/14, zgodnie z art. 5 ustawy ooś, każdy ma prawo uczestniczenia, na warunkach określonych ustawą, w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, jednakże przepis ten gwarantuje taką możliwość jedynie w sposób generalny, a do jej konkretyzacji niezbędne będzie przyznanie społeczeństwu takich uprawnień przez konkretną ustawę, której przepisy są podstawą prowadzenia konkretnych

postępowań. Jeżeli konkretny przepis nie będzie przewidywał możliwości uczestniczenia społeczeństwa w danym rodzaju postępowań, oznacza to, że możliwości takiej nie ma.

Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, w której została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Podstawę prawną wydania tej decyzji stanowił art. 84 ustawy, który w przeciwieństwie do art. 79 ust. 1, nie wymagał na dzień wydania kwestionowanej decyzji zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu. Na marginesie należy podkreślić, że dopiero z dniem 01.01.2017 r. w wyniku zmiany ustawy ooś, wprowadzono w art. 85 ust. 3 obowiązek podania do publicznej wiadomości informacji o wydanej decyzji również w przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Jednakże na dzień wydania kontrolowanej decyzji, przepis ten nie obowiązywał w takim brzmieniu.

W postępowaniu administracyjnym, dotyczącym wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia (rozdział 3 ustawy) organ właściwy do wydania decyzji zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 79 ust. 1 ustawy). Zatem jeżeli w postępowaniu dotyczącym wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przeprowadza się ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 59 ustawy), to w takim postępowaniu organ ma obowiązek zapewnić możliwość udziału społeczeństwa. Natomiast jeżeli organ nie stwierdzi potrzeby przeprowadzania takiej oceny dla danego przedsięwzięcia (art. 63 ust. 2, art. 84 ustawy), to postępowanie administracyjne przeprowadza bez udziału społeczeństwa na zasadach określonych w powołanej ustawie.

Chybione są także zarzuty wnioskodawcy, dotyczące naruszenia Konwencji z Aarhus. Zgodnie bowiem z art. 91 ust. 1 i 2 Konstytucji RP, umowy międzynarodowe są częścią krajowego porządku prawnego i muszą być stosowane w polskim porządku prawnym. Jednakże w przypadku Konwencji w Aarhus są to normy sformułowane bardzo ogólnie, które wymagają konkretyzacji w systemach prawnych państw, które podpisały tę Konwencję. Realizacja tych obowiązków nastąpiła m.in. w przepisach ustawy ooś, która dokonuje wdrożenia dyrektyw Wspólnot Europejskich, w tym dyrektywy Rady 85/337/EWG.

Nie znajduje uzasadnienia również zarzut rażącego naruszenia art. 9 i art. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku - Prawo ochrony środowiska, co w ocenie skutkuje zastosowaniem nakazu ujętego w treści art. 11 ww. ustawy, jak również zasad ujętych w art. 6 - 11 k.p.a. Umknęło bowiem uwadze wnioskodawcy, że przywołane przepisy zostały uchylone z dniem 15 listopada 2008 r. przez art. 144 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2008.199.1227). Wskazany art. 11 stanowił, że decyzja wydana z naruszeniem przepisów dotyczących ochrony środowiska jest nieważna, niemniej na dzień orzekania w sprawie już od niemal 4 lat nie obowiązywał. Tym bardziej zatem nie znajduje zastosowania w niniejszym postępowaniu w sprawie stwierdzenia nieważności.

Kolegium ustaliło, że Wójt Gminy Sławno orzekł w przedmiotowej decyzji „realizację przedmiotowego przedsięwzięcia” i stwierdził brak „potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko”. W dalszej części określił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Wskazać należało, że - w razie stwierdzenia przez organ, iż przedsięwzięcie nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, ustawodawca nałożył na organ obowiązek stwierdzenia tego w formie postanowienia, o czym stanowi art. 63 ust. 2 ustawy ooś (przepis ten został uchylony z dniem 24 września 2019 r.) Na postanowienie to nie przysługuje

zażalenie. Wójt Gminy Sławno prawidłowo przeprowadził procedurę uzgodnieniową, wskazaną w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy ooś. Wystąpił pismem z dnia 28.03.2012 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, Wydział Spraw Terenowych w Koszalinie (k. 89 akt) oraz do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sławnie (k. 90 akt) o wydanie opinii w przedmiocie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wnioskowanego przedsięwzięcia.

Opinia sanitarna Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sławnie z dnia 10 kwietnia 2012 r. znak: PS-N—NZ-4011/9/12 nie stwierdziła potrzeby oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia. Organ stwierdził, że łączne oddziaływanie farmy wiatrowej w rejonie nie wpłynie negatywnie na warunki akustyczne panujące w obrębie zabudowy mieszkaniowej. Poziom hałasu nie przekroczy 45 dB, zatem normy akustyczne zostaną spełnione. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie pismem dnia 28 czerwca 2012 r. znak: WST-K.4240.86.2012.MC.10 wyraził również opinię, że nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Organ ten w pierwszej kolejności wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia przedłożonych dokumentów i następnie przeprowadził gruntowną analizę karty informacyjnej przedsięwzięcia. Przeanalizowano uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy ooś: skalę i charakter inwestycji, wielkość zajmowanego terenu, zakres robót związanych z realizacją przedsięwzięcia, prawdopodobieństwo, czas trwania, zasięg oddziaływania oraz odwracalność oddziaływania, a także wykorzystanie zasobów naturalnych, emisję i uciążliwości związane z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia oraz jego usytuowanie względem: obszarów wodno - błotnych oraz innych obszarów o płytkim zaleganiu wód podziemnych, obszarów górskich i leśnych, obszarów objętych ochroną, w tym strefą ochronną ujęć wód i obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych, obszarów wybrzeży, obszarów, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone, obszarów mających znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne, obszarów przylegających do jezior, uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowiskowej, a także usytuowanie na obszarach wymagających specjalnej ochrony ze względu na występowanie roślin i zwierząt lub ich siedlisk oraz siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszarów Natura 2000, powiązania z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowanie się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na które będzie oddziaływać przedsięwzięcie, ryzyko wystąpienia poważnej awarii, transgraniczny charakter oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze.

Wójt Gminy Sławno, po zasięgnięciu ww. opinii i dokonaniu, uwzględniając uwarunkowania wskazane w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, wydał postanowienie w trybie art. 63 ust. 2 ustawy ooś, znak: RGPO.6220.7.6.2012 w dniu 12.07.2012 r., stwierdzające brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a następnie decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej inwestycji. Decyzja ta zawiera uzasadnienie, stosownie do art. 85 ust. 1 ustawy ooś oraz zgodnie z ust. 2 pkt 2 informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Wskazano zatem rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, jego usytuowanie, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania, rodzaj i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do uwarunkowań wymienionych w pkt 1 i 2, wynikające z zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać. Organ podjął również rozważania w kwestii kumulacji oddziaływań, o czym wspomina. Organ wskazał, że skumulowane oddziaływanie planowanej inwestycji z uwzględnieniem lokalizacji innych farm wiatrowych, może nastąpić w stosunku do oddziaływania na klimat akustyczny, omitofaunę, chiropterofaunę oraz krajobraz. W najbliższym sąsiedztwie projektowanej elektrowni będzie znajdować się FW Pękanino

Wind Invest Sp. z o.o. (1 szt. turbin o mocy 1,5 MW), FW Jeżyczki Wind Invest Sp. z o. o. (10 szt. o mocy 2,5 MW każda), FW Projekt Ekovest Polska Sp. z o. o. (12 szt. o mocy 2,0 MW każda). W związku z dzielącą odległością, może nastąpić skumulowane oddziaływanie na klimat akustyczny. Dlatego też inwestor przedstawił analizę akustyczną łącznego oddziaływania planowanej inwestycji w powiązaniu z innymi istniejącymi i planowanymi farmami wiatrowymi. Na podstawie przeprowadzonych badań stwierdzono, że na etapie eksploatacji rozpatrywanej inwestycji nie zajdzie zjawisko kumulowania się emisji hałasu i nie zostaną przekroczone wartości normatywne dla pory nocnej oraz dla pory dziennej, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 826). Planowana inwestycja będzie postrzegana, jako jeden zespół elektrowni wiatrowych. W wyniku skumulowania wpływu inwestycji nie nastąpi znaczące powiększenie obszaru oddziaływania przedmiotowej inwestycji na krajobraz, lecz zwiększy liczbę widzialnych elektrowni w promieniu widoczności.

W wyniku analizy materiału zgromadzonego w sprawie, Kolegium ustaliło, że w akta postępowania zakończonego kontrolowaną decyzją, brakuje:

- Oryginalnej, podpisanej przez upoważnione osoby Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia wraz z uzupełnieniami na wezwanie RDOŚ (w aktach znajduje się egzemplarz bez podpisów);
- Załączników do Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia – karty, opisane jako kolejne załączniki (karty od 1 do 5 akt), poza tym opisem, nie zawierają żadnej treści;
- Poświadczonej przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie (zgodnie z art. 74 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – dalej: ooś - wg stanu na 23.07.2012 r.);
- Zapisu KIP w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych zgodnie z art. 74 ust. 2 ooś (w aktach postępowania znajduje się wyłącznie puste opakowanie papierowe - bez płyty (bez numeru, za kartą 88 akt);
- Obwieszczenia z poświadczeniem okresu wywieszenia, „dotyczącego prowadzonej procedury wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia” – dotyczy wszczęcia postępowania – skierowanego pismem z dnia 29.03.2012 r. do Sołtysa wsi Jeżyce oraz do Wójta Gminy Darłowo; w aktach zamieszczono tylko obwieszczenie wywieszone w Urzędzie Gminy Sławno (k. K.103 i 104);
- Obwieszczenia z poświadczeniem okresu wywieszenia, „dotyczącego prowadzonej procedury wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia” – dotyczy postanowienia z dnia 12.07.2012 r. o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – skierowanego pismem z dnia 12.07.2012 r. do Sołtysa wsi Jeżyce; w aktach zamieszczono tylko obwieszczenie wywieszone w Urzędzie Gminy Sławno oraz w Urzędzie Gminy Darłowo na k. K.151 i 148;
- Zwrotnego poświadczania doręczenia decyzji z dnia 23.07.2012 r. stronom postępowania, w aktach znajduje się wyłącznie zwrotne potwierdzenie doręczenia decyzji inwestorowi (bez numeracji, za kartą 159);
- Obwieszczenia z poświadczeniem okresu wywieszenia, „dotyczącego prowadzonej procedury wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia” – dotyczy decyzji z dnia 23.07.2012 r. – skierowanego pismem z dnia 23.07.2012 r. do Sołtysa wsi Jeżyce; w aktach znajduje się tylko obwieszczenie wywieszone w Urzędzie Gminy Sławno oraz w Urzędzie Gminy Darłowo na k. 162 i 163;
- Obwieszczenia z poświadczeniem okresu wywieszenia, „dotyczącego prowadzonej procedury wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia” – dotyczy postanowienia z dnia 06.09.2012 r. prostującego omyłkę w decyzji – skierowanego pismem

- z dnia 06.09.2012 r. do Sołtysa wsi Jeżyce; w aktach znajduje się tylko obwieszczenie wywieszone w Urzędzie Gminy Sławno oraz w Urzędzie Gminy Darłowo na k. 169 i 168;
- Zwrotnego poświadczenia doręczenia ww. postanowienia stronom postępowania, w aktach nie ma żadnych zwrotnych potwierdzeń doręczenia tego postanowienia; egzemplarz znajdujący się w aktach oznaczony jest jako egzemplarz dla inwestora i opatrzony poświadczeniem otrzymania w dniu 06.09.2012 r. – podpis jest nieczytelny. Brakuje egzemplarza organu;

W odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia powyższej dokumentacji, Wójt Gminy Sławno wskazał, że nie posiada oryginałów, o które Kolegium wnioskuje. W ocenie Składu Orzekającego Kolegium, stwierdzone w toku postępowania braki dokumentacji stanowią nieprawidłowości, których nie można zaliczyć do kategorii rażącego naruszenia prawa. Szczególnie ze względu na upływ czasu (niemal 9 lat od wydania kwestionowanej decyzji), nie można jednoznacznie stwierdzić, czy wskazana dokumentacja znajdowała się w aktach i w późniejszym czasie zaginęła, czy też jej nie było od początku. Należy również wziąć pod uwagę, że na dzień wydania decyzji, obowiązek informowania społeczeństwa, wynikający z art. 79 ust. 1 ooś dotyczył wyłącznie postępowania, w ramach którego przeprowadza się ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zatem obwieszczenia w tym przedmiocie nie były wymagane.

Braki dotyczące karty informacyjnej przedsięwzięcia zostały uzupełnione na etapie sporządzania opinii przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, o czym świadczą pisma wzywające inwestora do uzupełnienia oraz gruntowna analiza przeprowadzona przez ten specjalistyczny organ, w celu wydania opinii w kwestii braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W tym miejscu należy podkreślić, że w toku postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie ma miejsca na merytoryczną ocenę treści karty informacyjnej, gdyż przekracza ona ramy kontroli nadzorczej wyznaczonej w art. 156 § 1 pkt 2 in fine w związku z art. 80 k.p.a. Wymagałaby ona bowiem przeprowadzenia postępowania dowodowego właściwego dla postępowania w sprawie środowiskowych uwarunkowań, co przeczyłoby zarówno funkcji stosowanego w postępowaniu nadzwyczajnym art. 156 k.p.a., jak i naruszało zasadę dwuinstancyjności postępowania nadzorczego (art. 15 k.p.a.). Niedopuszczalne byłoby oparcie ewentualnego rozstrzygnięcia stwierdzającego nieważność ostatecznej decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania na kryteriach ocennych, stanowiących w istocie polemikę z ustaleniami karty informacyjnej. Zastosowania sankcji nieważności nie można wyprowadzić z odmiennej oceny mocy dowodowej, na której organy orzekające w sprawie oparły ustalenie stanu faktycznego. Wady wyliczone w art. 156 § 1 k.p.a. mają charakter materialny i winny tkwić w samej decyzji jako akcie stanowiącym podstawę stosunku prawnego. Trzeba bowiem podkreślić, że postępowanie w trybie nadzwyczajnym, do jakich zalicza się stwierdzenie nieważności decyzji ostatecznej, nie stanowi trybu odwoławczego, niejako do trzeciej instancji i nie może być jako takie wykorzystywane.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nieważności decyzji Wójta Gminy Sławno znak: RGPO.6220.7.8.2012 z dnia 23 lipca 2012 r. sprostowanej postanowieniem znak: RGPO.6220.7.10.2012 z dnia 6 września 2012 r., Skład Orzekający Kolegium stwierdził, że w sprawie brak jest przesłanek wskazanych w art. 156 § 1 K.p.a., zatem nie ma podstaw do stwierdzenia nieważności kontrolowanej decyzji.

Odnoszą się natomiast do alternatywnego wniosku, by w przypadku wydania rozstrzygnięcia o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji, potraktować jego pismo jako odwołanie od przedmiotowej decyzji wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia odwołania oraz na podstawie art. 159 k.p.a. oraz wstrzymanie wykonalności ww. decyzji Wójta Sławno z uwagi na uzasadnione prawdopodobieństwo wystąpienia istotnej szkody oraz nieodwracalnych skutków dla środowiska, a w konsekwencji również dla lokalnej społeczności, Kolegium stwierdza, że wniosek ten nie spełnia wymogów wskazanych w art. 58 § 2 K.p.a. Prośba o przywrócenie terminu nie została

wniesiona w ciągu siedmiu dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu. Jak wynika z treści wniosku, w dniu 21 marca 2018 r. wnioskodawca zapoznał się z decyzją Wójta Gminy Sławno, natomiast wniosek został złożony w dniu 23 kwietnia 2018 r., zatem termin nie został zachowany. Nie zachodzi również podstawa do wstrzymania wykonalności przedmiotowej decyzji ponieważ przedmiotem wstrzymania mogą być jedynie takie akty lub czynności, które nadają się do wykonania i wymagają wykonania. Przez pojęcie wykonania aktu administracyjnego należy rozumieć spowodowanie w sposób dobrowolny lub doprowadzenie w trybie egzekucji do takiego stanu rzeczy, który jest zgodny z rozstrzygnięciem zawartym w tym akcie. Zaskarżona w niniejszej sprawie decyzja nie mieści się w katalogu decyzji nadających się do wykonania. Nie sposób wstrzymać wykonania takiej decyzji, która stanowi element szerszego procesu inwestycyjnego, a samodzielnie nie uprawnia do pojęcia określonych działań. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że proces inwestycyjny dotyczący przedmiotowej inwestycji został już zakończony.

Kolegium nie znalazło również przesłanek do przeprowadzenia rozprawy administracyjnej, o co wnosił. W art. 17 ust. 1 ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych przewidziano, że orzeczenia kolegium zapadają po przeprowadzeniu rozprawy lub na posiedzeniu niejawnym. Orzeczenia wydaje się po odbyciu niejawnego narady składu orzekającego, obejmującej dyskusję oraz głosowanie nad orzeczeniem i zasadniczymi motywami rozstrzygnięcia (art. 17 ust. 2 u.s.k.o.). Jak zwrócono uwagę w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z 12 stycznia 2017 r. (sygn. III SA/Gd 1005/16, LEX nr 2203391), sytuacje wymagające przeprowadzenia rozprawy określono w art. 89 k.p.a. Przewidziano w nim, że organ przeprowadza, z urzędu lub na wniosek strony, w toku postępowania rozprawę, w każdym przypadku gdy zapewni to przyspieszenie lub uproszczenie postępowania lub gdy wymaga tego przepis prawa. Organ powinien także przeprowadzić rozprawę, gdy zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron oraz gdy jest to potrzebne dla wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin. Jeżeli nie są spełnione przesłanki z art. 89 k.p.a., kolegium rozstrzyga sprawę na posiedzeniu niejawnym. Strony nie uczestniczą w takim posiedzeniu, a organ nie ma obowiązku informowania stron o terminie posiedzenia.

Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.

Od decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. Strona może wnieść skargę na decyzję bez skorzystania z tego prawa do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie (70-526 Szczecin, ul. Staromłyńska 10), za pośrednictwem tutejszego Kolegium (75-626 Koszalin, ul. Andersa 34) w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać dane wymienione w art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi ((j.t. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.). Zasady uiszczania oraz wysokość wpisu od skargi w postępowaniu przed sądami administracyjnymi są uregulowane w ww. ustawie oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r., nr 221, poz. 2193 ze zm.). Wpis stały od skargi od decyzji z zakresu ochrony środowiska i przyrody wynosi 200 zł (§ 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnym). Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP nr: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000. Strona może zwrócić się do Sądu o zwolnienie od kosztów sądowych. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>

Otrzymują:

1. Strony wg oddzielnego rozdzielnika
2. Wójt Gminy Sławno
3. aa

Przewodnicząca Składu Orzekającego

Iwona Szaranek (spr.)

Członkowie:

Patryk Szostak

Jarosław Synak

